

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

03 august 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecători

Covalenco Elena

Diaconu Iurie

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către inculpat și avocatul său Palade Rodica, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 09 martie 2016 și a sentinței Judecătorei Sângerei din 26 octombrie 2015, în cauza penală privindu-l pe

Baraboi Vladislav Anatolie, născut la 02 iulie 1984, originar și domiciliat mun. Bălți str. Ștefan cel Mare, 8/2 ap. 19.

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 18.01.2014-26.10.2015
2. instanța de apel: 04.01.2016-09.03.2016
3. instanța de recurs: 14.07.2016 - 03.08.2016

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătorei Sângerei din 26 octombrie 2015, Baraboi Vladislav Anatolie a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 190 alin. (4) Cod penal, la 8 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art. 84 alin. (4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni i-a fost adăugată parțial la pedeapsa aplicată, pedeapsa neexecutată, stabilită prin sentința Judecătorei Bălți din 21 iunie 2013, stabilindu-i pedeapsă definitivă de 10 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și de a exercita activitate de comerț pe termen de 2 ani.

Acțiunile civile înaintate de către părțile vătămate au fost admise integral încasându-se din contul lui Baraboi Vladislav în beneficiul lui Sârbu C. suma de 14.250 lei; Traciuc G. suma de 19.950 lei; Cucoș S. suma de 16.250 lei; Cucoș A. suma de 3.055 lei; Cioraru V. suma de 5.700 lei; Cernei N. suma de 1.425 lei; Roșca E. suma de 12.540 lei.

2. Potrivit sentinței menționate, s-a stabilit, că Baraboi V. în perioada de timp decembrie 2010 - iunie 2011, acționând intenționat, cu scopul dobândirii ilicite a

bunurilor altei persoane, înțelegând caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, a închiriat un birou din incinta fostului hotel "Mihaela", amplasat în or. Sângerei, str. Independenței 115, unde prezentându-se ca giuvaer, abuzând de încredere, a înșelat mai multe persoane, precum că le va confecționa bijuterii din aur și argint, pe care apoi le-a însușit, abandonând ulterior biroul închiriat.

Astfel, Baraboi V. într-o zi a lunii decembrie 2010, înșelându-l pe Cucos S., precum că î-i va confecționa un inel și un lanț din aur, a primit de la ultimul aur cu masa de 25 gr., costul unui gram fiind de 570 lei, iar apoi sub pretextul acoperirii cheltuielilor de confecționare, a primit și bani în sumă de 2.000 lei, pe care i-a însușit, cauzându-i părții vătămate Cucos S. pagubă materială în sumă totală de 16.250 lei, daună ce constituie proporții considerabile.

Tot el, într-o zi a lunii ianuarie 2011, înșelându-l pe Sârbu C., precum că î-i va confecționa un lanț din aur, a primit de la ultimul un alt lanț din aur cu masa de 25 gr., costul unui gram fiind de 570 lei, pe care l-a însușit, cauzându-i părții Sârbu C. o daună materială în sumă totală de 14.250 lei, daună ce constituie proporții considerabile.

Tot el, într-o zi a lunii ianuarie 2011, înșelându-l pe Cucos A., precum că î-i va confecționa un lanț cu cruce din argint, a primit de la ultimul argint cu masa de 47 gr., costul unui gram fiind de 65 lei, pe care l-a însușit, cauzându-i părții vătămate Cucos A. pagubă materială în sumă totală de 3.055 lei, daună ce constituie proporții considerabile.

Tot el, într-o zi a lunii mai 2011, înșelând-o pe Roșca E., precum că î-i va confecționa bijuterii din aur, a primit de la ultima un lanț din aur cu masa de 12 gr., o brățară din aur cu masa de 3 gr., o pereche de cercei din aur cu masa de 3 gr. și un inel din aur cu masa de 4 gr., costul unui gram fiind de 570 lei, pe care le-a însușit, cauzându-i părții vătămate Roșca E. pagubă materială în sumă totală de 12.540 lei, daună ce constituie proporții considerabile.

Tot el, într-o zi a lunii mai 2011, înșelându-l pe Traciuc G., precum că î-i va confecționa un lanț din aur, a primit de la ultimul un alt lanț din aur cu masa de 35 gr., costul unui gram fiind de 570 lei, pe care l-a însușit, cauzându-i părții vătămate Traciuc G. pagubă materială în sumă totală de 19.950 lei, daună ce constituie proporții considerabile.

Tot el, într-o zi a lunii mai-iunie 2011, înșelând-o pe Cernei N., precum că î-i va repara un inel din aur, a primit de la ultima inelul din aur cu masa de 15 gr., costul unui gram fiind de 570 lei, pe care l-a însușit, cauzându-i părții vătămate Cernei N. pagubă materială în sumă totală de 1.425 lei, daună ce constituie proporții considerabile.

Tot el, într-o zi a lunii iunie 2011, înșelându-l pe Cioraru V., precum că î-i va repara un unel din aur, a primit de l-a ultimul inelul din aur cu masa de 10 gr., costul unui gram fiind de 570 lei, pe care l-a însușit, cauzându-i astfel părții vătămate Cioraru V. pagubă materială în sumă totală de 5.700 lei, daună ce constituie proporții considerabile.

În total Baraboi Vladislav a însușit bijuterii confecționate din aur și argint, precum și bani în numerar în sumă totală de 73.170 lei.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, fapta inculpatului Baraboi V. a fost calificată *de drept* în baza art. 190 alin. (4) Cod penal - *escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, cu cauzarea de daune în proporții mari.*

3. Sentința menționată a fost atacată cu apeluri la data de 12 noiembrie 2015, 14 decembrie 2015 și 30 decembrie 2015 de către inculpat, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie achitat de comiterea infracțiunii prevăzută de art. 190 alin. (4) Cod penal și să fie respinse acțiunile civile înaintate de către părțile vătămate.

În argumentarea apelului a invocat că:

- costul unui gram de aur cu proba 585 în materie primă este la prețul de 270 lei – și nu de 570 lei, acesta fiind prețul pentru un gram de aur cu proba 585 în produs finit;

- costul unui gram de argint cu proba 925 în materie primă este la prețul de 8 lei – și nu de 65 lei, acesta fiind prețul pentru un gram de aur cu proba 925 în produs finit;

- prima instanță a cercetat probele contrar prevederilor art. 101 Cod de procedură penală.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 09 martie 2016, au fost respinse ca nefondate apelurile declarate de către inculpat, și menținută sentința fără modificări.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a stabilit, că prima instanță a dat deplină eficiență prevederilor art. 93-101, 26-27 Cod de procedură penală, cercetând cauza multiaspectual, prin aprecierea obiectivă a probelor acumulate de către organul de urmărire penală în condițiile legii.

Totodată, instanța de apel a conchis, că vina inculpatului se confirmă prin materialele cauzei, care sânt pertinente, concludente, utile și veridice, ce coroborează între ele și indică la faptul, că acțiunile inculpatului întrunesc elementele infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (4) Cod penal, cum ar fi: declarațiile și sesizările depuse de către părțile vătămate Cucuș S., Traciuc G., Cioraru V., Cucuș A., Sârbu C. , Roșca E. , Cernei N., a martorilor Sârbu S., Cucuș L. și prin sesizările depuse de către părțile vătămate din data de 01 iunie 2011; cererile de chemare în judecată depuse de către victime (f.d. 60, 64, 68, 72, 76, 80. 84, v. 1).

Instanța de apel a menționat, în ce privește neexpunerea primei instanțe asupra pretinselor divergențe apărute la stabilirea cuantumului prejudiciilor cauzate părților vătămate, că acestea au fost calculate reieșind din prețul unui gram de aur materie primă, stabilit la data comiterii infracțiunii incriminate pe perioada decembrie 2010 – iunie 2011, confirmate prin certificatele de cost eliberate de SRL "Argintaur" (f.d. 193-195 v. 1), potrivit căruia suma totală a prejudiciului cauzat a fost evaluată la 73.170 lei, iar sumele de despăgubiri material solicitate de părțile civile, fiind în corespundere cu prețul unic stabilit.

Mai mult, instanța de apel a stabilit, că versiunea inculpatului referitor la flexibilitatea prețurilor, în dependență de calitatea obiectului primit și munca ce urma a fi prestată pentru reparație, nu are nici o valoare în situația în care acestea nu au fost restituite către proprietar, iar organul de urmărire penală corect a constatat

costul despăgubirilor materiale din prețul unui gram de aur și argint la cantitatea obiectului primit. Totodată, s-a și stabilit faptul, că lipsa bonurilor de plată ce ar demonstra cantitatea de aur primită de la clienți, nu este altceva decât o modalitate de realizare a intenției criminale.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recursuri ordinare de către:

6.1. Inculpatul Baraboi V., prin care solicită casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunile sale să fie recalificate în prevederile art. 190 alin. (2) Cod penal.

6.2. Avocatul Palade R., prin care solicită casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatul să fie achitat.

În motivarea recursului autorii nu au indicat problema de drept invocând motive identice cu cele invocate în apel.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursurilor declarate, solicitând respingerea acestora ca inadmisibile, deoarece criticile formulate de recurenți nu conțin indicii erorilor de drept și respectiv nu sunt motivate sub aspectul casării hotărârii recurate. Astfel, recursurile nominalizate nu conțin argumentele ilegalității deciziei instanței de apel, precum și în ce constă problema de drept de importanță generală abordată în cauza dată, prevăzute de art. 430 Cod de procedură penală.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestora, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Deși recurenții nu au invocat în ce constă problema de drept aceștia au semnalat în recursul său, pct. 8), 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care prevede că *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, atunci când nu au fost întrunite elementele infracțiunii; faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.*

Sub aspectul situației de “neîntrunire a elementelor infracțiunii”, se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura cauzală dintre acestea).

Analizând textele hotărârilor judecătorești atacate instanța de recurs consideră, că motivele invocate de recurenți nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezentei erorii de drept, ce ar servi ca temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârilor judecătorești adoptate în această cauză.

În viziunea Colegiului penal, instanța de apel judecând apelurile declarate în speța dată, a respectat prevederile art. 414 Cod de procedură penală, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima

instanță, conform materialelor din dosar și cercetate de instanța de apel, care s-a pronunțat asupra motivelor invocate în apel.

Din studiul hotărârilor judecătorești, în prezenta speță, se constată că, concluziile instanțelor de judecată privind vinovăția inculpatului în săvârșirea escrocheriei, au fost bazate pe cumulul de probe enunțat în punctul 5. al prezentei decizii. Așa cum reiese în mod evident din lucrările dosarului, prima instanță a dat deplină eficiență probelor cercetate, evaluându-le în mod unitar și evidențiind aspectele concordante ce confirmă vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii ce i-a fost imputată prin rechizitoriu.

La fel, reieșind din analiza textuală a deciziei instanței de apel, Colegiul constată că și această instanță a respectat această obligație, apreciind în mod obiectiv atât declarațiile martorilor, inculpatului, cât și alte probe cercetate și verificate în cadrul ședinței de judecată.

După cum rezultă din textul deciziei, instanța de apel a descris conținutul acestor probe în modul în care martorii și părțile vătămate au relatat informațiile cunoscute de ei și care întemeiat au permis de a conchide vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (4) Cod penal, făcând o apreciere obiectivă și corectă a tuturor probelor.

Mai mult ca atât, Colegiul menționează, că latura obiectivă a infracțiunii prevăzută de art. 190 Cod penal se exprimă în fapta prejudiciabilă care are un caracter complex alcătuită din două acțiuni (inațiuni): a) acțiunea principală, care constă în dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane; b) acțiunea sau inacțiunea adiacentă, care constă, în mod alternativ, în înșelăciune sau abuz de încredere; 2) urmările prejudiciabile sub forma prejudiciului patrimonial efectiv și care nu are un caracter considerabil; 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile.

În asemenea condiții, instanța de recurs remarcă, că inculpatul având un scop bine determinat, a închiriat un oficiu în incinta hotelului "Mihaiela" unde sub pretextul că prestează servicii de giuvaier, prin abuz de încredere a dobândit ilicit cu titlul gratuit de la părțile vătămate bunuri din metale prețioase în sumă totală de 73.170 lei, pe care nu le-a mai întors folosindu-le în scopuri personale.

De altfel, Colegiul reiterează, că indiscutabil, chestiunea cu privire la aprecierea probelor dată de instanțele ierarhic inferioare, care este invocată de recurenți, ține de starea de fapt a cauzei, iar stabilirea ei este de competența instanțelor de fond.

La analiza prezenței temeiului de casare semnalat și anume - *faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită*, instanța de recurs notează, că e necesar de a ține cont de fapta săvârșită și cum aceasta a fost stabilită de către prima instanță și cea de apel și dacă această faptă a fost încadrată în norma penală corect, iar dacă injust fapta s-a încadrat într-o altă normă penală, rezultă că acesteia i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Instanța de recurs este în drept să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci când se constată comiterea unei erori de drept, dar va ține seama de starea de fapt deja constatată prin hotărârea judecătorească definitivă.

În viziunea Colegiului penal, în prezenta speță temeiul semnalat de către inculpat nu este incident ca motiv de casare a hotărârilor judecătorești atacate, deoarece fapta imputată inculpatului este prevăzută de legea penală ca infracțiune și anume conform art. 190 alin. (4) Cod penal - *escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, cu cauzarea de daune în proporții mari.*

Așadar, având în vedere argumentele recursurilor și pretinsa eroare de drept invocată de recurent, Colegiul, verificând materialele dosarului constată că, la judecarea apelului, această instanță a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție corectă de calificare a acțiunilor inculpatului, în baza art. 190 alin. (4) Cod penal, care este argumentată și corespunzătoare cumulului de probe administrat. Probele prezentate, au fost nemijlocit verificate suplimentar în ședințele de judecată în condițiile art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală și just apreciate prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, în baza cărora s-a stabilit cu certitudine că inculpatul, Baraboi V., a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 190 alin. (4) Cod penal.

În opinia Colegiului, instanța de apel just a apreciat cumulul de probe, ce confirmă vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii de tâlhărie prevăzută de art. 190 alin. (4) Cod penal și anume declarațiile părților vătămate Cucos S. (f.d. 170-171 v. 2), de unde rezultă cert, că anume inculpatul activa în incinta hotelului "Mihaiela", căruia i-a transmis 25 grame de aur pentru confecționarea unui inel, achitând pentru lucru suma de 2.000 lei, bunul ne fiind restituit de către inculpat; Traciuc G. (f.d. 172 v. 2) din care rezultă, că dorind să modifice modelul lăntușorului de aur, i l-a transmis lui Baraboi V., după care nu la mai văzut; Cucos A. (f.d. 168-169 v. 2) din care rezultă, că dorind să confecționeze un lăntușor cu cruciuliță din argint, predând inculpatului argintul necesar și stabilind modelul lucrurilor ce urmau a fi efectuate, pe acesta nu la mai văzut; Cioraru V. (f.d. 173 v. 2) din care rezultă, că inculpatul i-a confecționat un inel din aur iar acesta nefiind satisfăcut de calitatea lui, l-a transmis înapoi, după care inculpatul ne mai fiind de găsit; Sârbu C. (f.d. 174 v. 2) din care rezultă, că i-a transmis inculpatului un lăntușor de 25 gr. de aur ce urma a fi modificat, iar până în prezent nu i-a fost restituit; Roșca E. (f.d. 175-176 v. 2) din care rezultă, că i-a predat inculpatului 24 gr. de aur pentru a-i confecționa un inel, astfel inculpatul a fost de negăsit; Traciuc G. (f.d. 177-178 v. 2) din care rezultă, că i-a transmis inculpatului un lăntușor și un inel din aur ce urmau a fi reparate, astfel inculpatul ne mai fiind de găsit; declarațiile martorilor Sîrbu S., Cucos L. și Romandaș N. (f.d. 184-188, 179-182, v. 2) care au confirmat declarațiile părților vătămate.

Totodată, Colegiul reține, că inculpatul, Baraboi V în perioada de timp decembrie 2010 - iunie 2011, acționând intenționat, cu scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, înțelegând caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, a închiriat un birou din incinta fostului hotel "Mihaela", amplasat în or. Sângerei, str. Independenței 115, unde prezentându-se ca giuvaer, abuzând de încredere, a înșelat mai multe persoane cauzându-le în total un prejudiciu în sumă de 73.170 lei, care

conform prevederilor art. 126 Cod penal, prevede – *“se consideră proporții deosebit de mari, **proporții mari valoarea bunurilor** sustrate, dobândite, **primate**, fabricate, distruse utilizate, transportate, păstrate, comercializate, trecute peste frontiera vamală, valoarea pagubei pricinuite de o persoană sau de un grup de persoane, care la momentul săvârșirii infracțiunii, depășește 5.000 și, respectiv **2.500 unități convenționale de amendă**”*, în asemenea condiții, instanțele ierarhic inferioare conducându-se de Partea Generală a prezentului Cod, just a stabilit proporțiile daunei pricinuite de către inculpat părților vătămate, încadrând corect acțiunile acestuia în prevederile art. 190 alin. (4) Cod penal.

De menționat este și faptul, că inculpatul a comis o infracțiune continuă, iar conform prevederilor art. 29 Cod penal – *“se consideră infracțiune continuă fapta ce se caracterizează prin săvârșirea neîntreruptă, timp nedeterminat, a activității infracționale. În cazul infracțiunii continue nu există pluralitate de infracțiuni”*, astfel inculpatul pe perioada de timp din **decembrie 2010 – iunie 2011 a săvârșit aceeași infracțiune, urmărind același scop**. Astfel, instanțele ierarhic inferioare, corect au stabilit quantumul unic al prejudiciului cauzat de către inculpat părților vătămate, încadrând acțiunile inculpatului în prevederile art. 190 alin. (4) Cod penal, conducându-se de prevederile art. 126 Cod penal.

Având în vedere considerentele doctrinale, cumulul de probe și circumstanțele săvârșirii infracțiunii, în opinia Colegiului penal, este întemeiată concluzia instanței de apel, că inculpatul a comis infracțiunea imputată lui și prevăzută de art. 190 alin. (4) Cod penal.

În concluzie, rezumând cele expuse mai sus, constatând că în cauză există o concordanță deplină între probele administrate și situația de fapt stabilită de instanța de apel în privința inculpatului Baraboi V., nefiind identificată de instanța de recurs vre-o eroare judiciară, ce ar putea servi drept temei de casare a hotărârii atacate, Colegiul penal consideră ca fiind nefondate criticile formulate de către recurenți în recursurile ordinare declarate, din care considerente se impune soluția privind inadmisibilitatea recursurilor ca fiind vădit neîntemeiate.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (1)-(2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către inculpat și avocatul său Palade Rodica, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 09 martie 2016, în cauza penală în privința lui **Baraboi Vladislav Anatolie**, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată integral la data de 26 august 2016.

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecător

Covalenco Elena

Judecător

Diaconu Iurie